

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/1673

2018 m. spalio 23 d.

dėl kovos su pinigų plovimu baudžiamosios teisės priemonėmis

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 83 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) pinigų plovimas ir su juo susijęs terorizmo finansavimas bei organizuotas nusikalstamumas vis dar yra opios Sąjungos lygmens problemos, kurios kenkia finansų sektoriaus vientisumui, stabilumui ir reputacijai ir kelia grėsmę Sąjungos vidaus rinkai ir vidaus saugumui. Siekiant spręsti šias problemas ir papildyti bei užtikrinti veiksmingesnę Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 ⁽²⁾ taikymą, šia direktyva nustatomos baudžiamosios teisės priemonės kovai su pinigų plovimu, kurios užtikrins veiksmingesnę ir sklandesnę kompetentingų institucijų tarpvalstybinį bendradarbiavimą;
- (2) priemonės, kurių imamasi tik nacionaliniu ar netgi Sąjungos lygmeniu, neatsižvelgiant į veiksmų koordinavimą bei bendradarbiavimą tarptautiniu mastu, turėtų labai ribotą poveikį. Todėl priemonės, kurių imasi Sąjunga kovai su pinigų plovimu, turėtų derėti su kitais veiksmais, kurių imamasi tarptautiniuose forumuose, ir būti ne mažiau už juos griežtos;
- (3) vykdant Sąjungos veiksmus, ir toliau reikėtų ypač atsižvelgti į Finansinių veiksmų darbo grupės (toliau – FATF) rekomendacijas ir kitų tarptautinių organizacijų ir įstaigų, kovojančių su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, priemones. Atitinkami Sąjungos teisės aktai tam tikrais atvejais turėtų būti toliau derinami su 2012 m. vasario mėn. FATF patvirtintais Tarptautiniais kovos su pinigų plovimu, terorizmo finansavimu ir ginklų platinimu standartais (toliau – peržiūrėtos FATF rekomendacijos). Kaip Europos Tarybos konvencijos dėl nusikalstamu būdu įgytų pajamų plovimo, paieškos, arešto ir konfiskavimo bei terorizmo finansavimo pasirašiusioji šalis, Sąjunga turėtų perkelti šios konvencijos reikalavimus į savo teisės sistemą;
- (4) Tarybos pamatiniu sprendimu 2001/500/TVR ⁽³⁾ nustatyti pinigų plovimo kriminalizavimo reikalavimai. Tačiau tas pamatinis sprendimas nepakankamai išsamus, todėl šiuo metu pinigų plovimo srityje taikomos baudžiamosios priemonės nėra tokios nuoseklios, kad leistų visoje Sąjungoje veiksmingai kovoti su pinigų plovimu, ir dėl to atsiranda vykdymo užtikrinimo spragos ir bendradarbiavimo tarp įvairių valstybių narių kompetentingų institucijų kliūtys;

⁽¹⁾ 2018 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. spalio 11 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

⁽³⁾ 2001 m. birželio 26 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2001/500/TVR dėl pinigų plovimo, nusikaltimo priemonių ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų nustatymo, paieškos, įšaldymo, areštavimo ir konfiskavimo (OL L 182, 2001 7 5, p. 1).

- (5) nusikalstamos veiklos, laikomos pirminiais pinigų plovimo nusikaltimais, visose valstybėse narėse turėtų būti apibrėžtos pakankamai vienodai. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visi nusikaltimai, už kuriuos baudžiama šioje direktyvoje nustatyto dydžio laisvės atėmimo bausme, yra laikytini pirminiais pinigų plovimo nusikaltimais. Be to, jeigu tai dar nėra padaryta, taikant šias bausmės ribas, valstybės narės turėtų priskirti įvairias kiekvienos šioje direktyvoje išvardytų nusikalstamų veikų kategorijos nusikalstamas veikas. Tuo atveju valstybės narės turėtų galėti nuspręsti, kaip nustatyti prie kiekvienos kategorijos priskirtų nusikalstamų veikų aprėpties ribas. Jeigu nusikalstamų veikų kategorija, pavyzdžiui, terorizmas ar nusikaltimai aplinkai, apima Sąjungos teisės aktuose nustatytas nusikalstamas veikas, šioje direktyvoje turėtų būti daroma nuoroda į tuos teisės aktus. Vis dėlto valstybės narės visas tuose teisės aktuose nustatytas nusikalstamas veikas turėtų laikyti pirminiais pinigų plovimo nusikaltimais. Bet kurios rūšies baustinas dalyvavimas, darant pagal nacionalinę teisę kriminalizuotą pirminį nusikaltimą, šios direktyvos tikslais taip pat turėtų būti laikomas nusikalstama veikla. Tais atvejais, kai pagal Sąjungos teisę valstybės narės gali numatyti kitas nei baudžiamąsias sankcijas, šia direktyva neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės klasifikuotų tas veikas pirminiais nusikaltimais šios direktyvos tikslais;
- (6) virtualiųjų valiutų naudojimas kelia naujus pavojus ir uždavinius kovos su pinigų plovimu požiūriu. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į tuos rizikos veiksnius;
- (7) dėl pareigūnų padarytų pinigų plovimo nusikalstamų veikų poveikio viešajai erdvei ir viešųjų institucijų sąžinimumo, valstybės narės turėtų galėti apsvarstyti galimybę savo nacionalinėse sistemose pagal savo teisineis tradicijas numatyti griežtesnes sankcijas pareigūnams;
- (8) vadovaujantis peržiūrėtomis FATF rekomendacijomis, į nusikalstamos veiklos apibrėžtį turėtų būti įtraukti ir mokestiniai nusikaltimai, susiję su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais. Kadangi mokestiniai nusikaltimai, laikomi nusikalstama veikla, už kurią baudžiama, taikant šioje direktyvoje nurodytas sankcijas, kiekvienoje valstybėje narėje gali būti skirtingi, mokesčių nusikaltimų apibrėžtys nacionalinėje teisėje gali skirtis. Tačiau šia direktyva nesiekama suderinti mokesčių nusikaltimų apibrėžčių nacionalinėje teisėje;
- (9) vykdydamos baudžiamuosius procesus dėl pinigų plovimo, valstybės narės turėtų viena kitai teikti didžiausią įmanomą pagalbą ir užtikrinti, kad informacija būtų keičiamasi veiksmingai ir laiku pagal nacionalinę teisę ir galiojančią Sąjungos teisinę sistemą. Pirminių nusikaltimų apibrėžčių skirtumai nacionalinėje teisėje neturėtų kliudyti tarptautiniam bendradarbiavimui baudžiamųjų bylų, susijusių su pinigų plovimu, srityje. Bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis turėtų būti intensyvesnis, visų pirma, skatinant ir remiant veiksmingų kovos su pinigų plovimu priemonių ir mechanizmų nustatymą ir užtikrinant geresnį tarptautinį bendradarbiavimą šioje srityje;
- (10) ši direktyva netaikoma pinigų plovimui, susijusiam su turtu, gautu iš Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų – jam taikomos specialios taisyklės, išdėstytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/1371 ⁽¹⁾. Tai nedaro poveikio valstybių narių galimybei perkelti šią direktyvą ir Direktyvą (ES) 2017/1371 į nacionalinę teisę, taikant vieną bendrą išsamią sistemą nacionaliniu lygmeniu. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 325 straipsnio 2 dalį valstybės narės prieš Europos Sąjungos finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą privalo imtis tų pačių priemonių, kurių jos imasi prieš savo pačių finansiniams interesams kenkiantį sukčiavimą;
- (11) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už tam tikrų rūšių pinigų plovimo veiklą būtų baudžiama ir tais atvejais, kai ją vykdytų asmuo, vykdydamas nusikalstamą veiklą, kuria tas turtas buvo įgytas (savų pinigų plovimas). Jeigu tokiais atvejais pinigų plovimo veikla nėra vien tik turto turėjimas ar naudojimas juo, bet apima ir turto perdavimą, konversiją, slėpimą ar užmaskavimą ir dėl to padaroma dar daugiau žalos nei jau buvo padaryta nusikalstama veikla, pavyzdžiui, išleidžiant į apyvartą iš nusikalstamos veiklos gautą turtą ir tokiu būdu paslepiant jo neteisėtą kilmę, už tokią pinigų plovimo veiklą turėtų būti baudžiama;

⁽¹⁾ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

- (12) kad kova su pinigų plovimu baudžiamosios teisės priemonėmis būtų veiksminga, turėtų būti galima paskelbti apkaltinamąjį nuosprendį, nekeliant reikalavimo tiksliai nustatyti nusikalstamą veiklą, iš kurios gautas turtas, arba reikalauti, kad anksčiau arba tuo pačiu metu būtų priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl tos nusikalstamos veiklos, tuo pačiu atsižvelgiant į visas susijusias aplinkybes ir įrodymus. Valstybės narės pagal savo nacionalines teisės sistemas turėtų turėti galimybę tai užtikrinti kitomis priemonėmis nei teisės aktai. Baudžiamojo persekiojimo už pinigų plovimą neturėtų apsunkinti tai, kad nusikalstama veikla buvo įvykdyta kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytas sąlygas;
- (13) šia direktyva siekiama kriminalizuoti pinigų plovimą, kai jis padaromas tyčia ir žinant, kad turtas buvo gautas iš nusikalstamos veiklos. Atsižvelgiant į tai, šia direktyva neturėtų būti išskiriama, ar turtas iš nusikalstamos veiklos gautas tiesiogiai, ar netiesiogiai, vadovaujantis plačia termino „pajamos“ apibrėžtimi, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/42/ES ⁽¹⁾. Kiekvienu atveju svarstant, ar turtas buvo gautas iš nusikalstamos veiklos ir ar asmuo apie tai žinojo, turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias bylos aplinkybes, pavyzdžiui, į tai, kad turto vertė yra neproporcinga teisėtoms kaltinamo asmens pajamoms ir kad nusikalstama veikla bei turto įgijimas įvyko tuo pat metu. Ketinimas ir žinojimas gali būti numanomi iš objektyvių, faktinių aplinkybių. Kadangi šia direktyva numatomos būtiniausios taisyklės dėl nusikalstamų veikų apibrėžimo ir sankcijų kovos su pinigų plovimu srityje, valstybės narės gali priimti ar toliau taikyti griežtesnes baudžiamosios teisės nuostatas toje srityje. Pavyzdžiui, valstybės narės turėtų galėti nustatyti, kad nusikalstama veika laikomas dėl nerūpestingumo arba didelio neatsargumo įvykdytas pinigų plovimas. Šios direktyvos nuorodos į pinigų plovimą, padarytą dėl neatsargumo, turėtų būti laikomos tokiomis valstybių narių, kuriose tokie veiksmai laikomi nusikaltimu, atžvilgiu;
- (14) siekiant visoje Sąjungoje atgrasyti nuo pinigų plovimo, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad už tai būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios maksimali trukmė yra ne mažesnė nei ketveri metai. Ta pareiga nedaromas poveikis sankcijų ir nuosprendžių individualizavimui, taip pat sankcijų taikymui ir nuosprendžių vykdymui, atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos individualios bylos aplinkybes. Valstybės narės taip pat turėtų numatyti papildomas sankcijas arba priemones, pavyzdžiui, baudas, laikiną arba nuolatinį draudimą gauti viešąjį finansavimą, įskaitant dalyvauti konkursuose, gauti dotacijas ir koncesijas, laikiną teisės verstis komercine veikla atėmimą arba laikiną draudimą kandidatuoti į renkamas pareigas ar pareigas valstybės tarnyboje. Ta pareiga nedaro poveikio teisėjo arba teismo diskrecijai nuspręsti, ar taikyti papildomas sankcijas arba priemones, atsižvelgiant į visas konkrečios bylos aplinkybes;
- (15) nors nėra pareigos skirti griežtesnes bausmes, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad teisėjas arba teismas galėtų atsižvelgti į šioje direktyvoje apibrėžtas sunkinančias aplinkybes, priimdami nuosprendžius nusikalstamas veikas padariusių asmenų atžvilgiu. Teisėjas arba teismas ir toliau turi diskreciją nustatyti, ar skirti griežtesnę bausmę dėl konkrečių sunkinančių aplinkybių, atsižvelgiant į visas faktines konkrečios bylos aplinkybes. Valstybės narės neturėtų privalėti numatyti atsakomybę sunkinančias aplinkybes, jeigu nacionalinėje teisėje už nusikalstamas veikas, nustatytas Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR ⁽²⁾, arba veikas, kurias padarė fiziniai asmenys, veikdami kaip įpareigotieji subjektai ir vykdydami profesinę veiklą, numatytos bausmės kaip už atskirą nusikalstamą veiką ir dėl to gali būti skiriamos griežtesnės sankcijos;
- (16) išaldant ir konfiskuojant nusikaltimų priemones ir pajamas iš nusikaltimų, pašalinamos finansinės tokių nusikaltimų paskatos. Direktyvoje 2014/42/ES nustatytos nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymo ir konfiskavimo baudžiamosiose bylose būtiniausios taisyklės. Ta direktyva taip pat reikalaujama, kad Komisija atsiskaitytų Europos Parlamentui ir Tarybai apie jos įgyvendinimą ir prireikus pateiktų atitinkamus pasiūlymus. Valstybės narės turėtų užtikrinti bent jau nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymą ir konfiskavimą visais Direktyvoje 2014/42/ES numatytais atvejais. Valstybės narės taip pat turėtų atidžiai apsvarstyti galimybę vykdyti konfiskavimą visais atvejais, kai nėra įmanoma pradėti ar baigti baudžiamojo proceso, be kita ko, atvejais, kai nusikalstamą veiką padaręs asmuo mirė. Europos Parlamento ir Tarybos prašymu pagal prie Direktyvos 2014/42/ES pridėtą pareiškimą Komisija pateiks ataskaitą, kurioje bus analizuojamos papildomų bendrų taisyklių dėl nusikalstamai įgyto turto konfiskavimo, taip pat nepriėmus apkaltinamojo nuosprendžio konkrečiam asmeniui ar asmenims už tas veikas, vykdymo galimybes ir galima nauda. Tokioje ataskaitoje bus atsižvelgiama į skirtingas valstybių narių teises tradicijas ir sistemas;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

⁽²⁾ 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu (OL L 300, 2008 11 11, p. 42).

- (17) atsižvelgiant į nusikalstamą veiklą vykdžiusių asmenų bei tokios veiklos pajamų judumą ir į tai, kad, kovojant su pinigų plovimu, reikia atlikti sudėtingus tarpvalstybinius tyrimus, visos valstybės narės turėtų nustatyti savo jurisdikciją, kad kompetentingos institucijos galėtų tokią veiklą ištirti ir pradėti baudžiamąjį persekiojimą. Valstybės narės tokiu būdu turėtų užtikrinti, kad jų jurisdikcija apimtų atvejus, kai nusikalstama veika įvykdoma jų teritorijoje, pasinaudojant informacinėmis ir ryšių technologijomis, nesvarbu, ar tokios technologijos laikomos jų teritorijoje ar ne;
- (18) pagal Tarybos pamatinį sprendimą 2009/948/TVR ⁽¹⁾ ir Tarybos sprendimą 2002/187/TVR ⁽²⁾, dviejų ar daugiau valstybių narių kompetentingos institucijos, vykdančios paralelius baudžiamuosius procesus dėl tų pačių bylos aplinkybių to paties asmens atžvilgiu, padedant Eurojustui, turi pradėti tiesiogines tarpusavio konsultacijas, visų pirma, siekdamas užtikrinti, kad už visas šioje direktyvoje nurodytas nusikalstamas veikas būtų traukiama baudžiamojon atsakomybėn;
- (19) kad būtų užtikrinti sėkmingi pinigų plovimo nusikalstamų veikų tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas už jas, asmenys, atsakingi už tokių nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, turėtų turėti galimybę naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, tokiomis, kurios naudojamos, kovojant su organizuotu nusikalstamumu ar kitais sunkiais nusikaltimais. Tokiu būdu turėtų būti užtikrinta, kad būtų pakankamai darbuotojų ir jiems rengiami tinkami mokymai, skiriami išteklių ir užtikrinami naujausi technologiniai pajėgumai. Tokių priemonių naudojimas pagal nacionalinę teisę turėtų būti tikslinis ir jas taikant turėtų būti atsižvelgiama į proporcingumo principą bei tiriamų nusikalstamų veikų pobūdį ir sunkumą, be to, turėtų būti gerbiama teisė į asmens duomenų apsaugą;
- (20) ši direktyva pakeičia tam tikras Pamatinio sprendimo 2001/500/TVR nuostatas, taikytinas valstybėms narėms, kurioms ši direktyva privaloma;
- (21) šioje direktyvoje laikomasi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 2 straipsnyje pripažįstamų principų, gerbiamos pagrindinės teisės ir laisvės bei paisoma principų, visų pirma, pripažįstamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant tuos, kurie išdėstyti II, III, V ir VI antraštinėse dalyse. Jie apima, *inter alia*, teisę į privatumą ir šeimos gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą, teisėtumo ir baudmės proporcingumo nusikalstamai veikai principą, taip pat apimančius tikslumo, aiškumo ir numatomumo baudžiamojoje teisėje reikalavimus, nekalto prezumpciją, taip pat įtariamų ir kaltinamų asmenų teises turėti advokatą, teisę neduoti parodymų prieš save ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą. Ši direktyva turi būti įgyvendinama, remiantis minėtomis teisėmis ir principais, taip pat atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir kitus įsipareigojimus pagal tarptautinę teisę žmogaus teisių srityje;
- (22) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. užtikrinti, kad už pinigų plovimą visose valstybėse narėse būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos baudžiamosios sankcijos, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šios direktyvos masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (23) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Jungtinė Karalystė ir Airija nedalyvauja, priimant šią direktyvą, todėl ji nėra joms privaloma ar taikoma;
- (24) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja, priimant šią direktyvą, ir ji nėra jai privaloma ar taikoma. Pamatinis sprendimas 2001/500/TVR tebėra privalomas ir taikomas Danijai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės dėl nusikalstamų veikų apibrėžčių ir sankcijų pinigų plovimo srityje.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/948/TVR dėl jurisdikcijos įgyvendinimo kolizijų baudžiamuosiuose procesuose prevencijos ir sprendimo (OL L 328, 2009 12 15, p. 42).

⁽²⁾ 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/187/TVR, įkuriantis Eurojustą siekiant sustiprinti kovą su sunkiais nusikaltimais (OL L 63, 2002 3 6, p. 1).

2. Ši direktyva netaikoma pinigų plovimui tiek, kiek jis susijęs su turtu, gautu iš Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių nusikalstamų veikų – jam taikomos specialios taisyklės, nustatytos Direktyvoje (ES) 2017/1371.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. nusikalstama veikla– bet koks nusikalstamas dalyvavimas, darant bet kokias nusikalstamas veikas, už kurias pagal nacionalinę teisę baudžiama ilgesne kaip vienų metų maksimalia laisvės atėmimo ar įkalinimo bausme, arba bet kokias nusikalstamas veikas, už kurias baudžiama ilgesne kaip šešių mėnesių minimalia laisvės atėmimo ar įkalinimo bausme (valstybėse narėse, kurių teisės sistemose nustatyta minimali bausmių už nusikaltimus riba). Bet kuriuo atveju toliau išvardytoms kategorijoms priskirtos nusikalstamos veikos yra laikomos nusikalstama veikla:
 - a) dalyvavimas organizuotos nusikalstamos grupės ir reketo veikloje, įskaitant visas Tarybos pamatiniame sprendime 2008/841/TVR nurodytas nusikalstamas veikas;
 - b) terorizmas, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/541 ⁽¹⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - c) prekyba žmonėmis ir neteisėtas migrantų gabenimas, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/36/ES ⁽²⁾ ir Tarybos pamatiniame sprendime 2002/946/TVR ⁽³⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - d) seksualinis išnaudojimas, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/93/ES ⁽⁴⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - e) neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis, įskaitant visas Tarybos pamatiniame sprendime 2004/757/TVR ⁽⁵⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - f) neteisėta prekyba ginklais;
 - g) neteisėta prekyba vogtomis ir kitokiomis prekėmis;
 - h) korupcija, įskaitant visas nusikalstamas veikas, nurodytas Konvencijoje dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais ⁽⁶⁾, ir Tarybos pamatiniame sprendime 2003/568/TVR ⁽⁷⁾;
 - i) sukčiavimas, įskaitant visas Tarybos pamatiniame sprendime 2001/413/TVR ⁽⁸⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;

⁽¹⁾ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

⁽²⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/629/TVR (OL L 101, 2011 4 15, p. 1).

⁽³⁾ 2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/946/TVR dėl bausmių sistemos stiprinimo siekiant užkirsti kelią padėjimui neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi (OL L 328, 2002 12 5, p. 1).

⁽⁴⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).

⁽⁵⁾ 2004 m. spalio 25 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2004/757/TVR, nustatantis būtiniausias nuostatas dėl nusikalstamų veikų sudėties požymių ir bausmių neteisėtos prekybos narkotikais srityje (OL L 335, 2004 11 11, p. 8).

⁽⁶⁾ 1997 m. gegužės 26 d. Tarybos aktas, kuriuo, vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsnio 2 dalies c punktu, parengiama Konvencija dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais (OL C 195, 1997 6 25, p. 1).

⁽⁷⁾ 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje (OL L 192, 2003 7 31, p. 54).

⁽⁸⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2001/413/TVR, skirtas kovai su sukčiavimu negrynosiomis mokėjimo priemonėmis ir jų klastojimu (OL L 149, 2001 6 2, p. 1).

- j) pinigų padirbinėjimas, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/62/ES ⁽¹⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - k) gaminių klastojimas ir piratavimas;
 - l) nusikaltimai aplinkai, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/99/EB ⁽²⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/123/EB ⁽³⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - m) nužudymas, sunkus sveikatos sutrikdymas;
 - n) žmonių pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir įkaitų ėmimas;
 - o) plėšimas arba vagystė;
 - p) kontrabanda;
 - q) mokestiniai nusikaltimai, susiję su tiesioginiais ir netiesioginiais mokesčiais, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje;
 - r) turto prievartavimas;
 - s) klastojimas;
 - t) piratavimas;
 - u) prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimas rinka, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/57/ES ⁽⁴⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
 - v) kibernetiniai nusikaltimai, įskaitant visas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/40/ES ⁽⁵⁾ nurodytas nusikalstamas veikas;
2. turtas– bet koks fizinis arba ne fizinis, kilnojamas arba nekilnojamas, materialus arba nematerialus turtas ir bet kokios formos, įskaitant elektroninę ar skaitmeninę, teisiniai dokumentai arba priemonės, įrodantys nuosavybės teisę į šį turtą arba su juo susijusias teises;
3. juridinis asmuo– subjektas, turintis teisinį subjektiškumą pagal taikytiną teisę, išskyrus valstybes ar valdžios funkcijas vykdančias viešąsias įstaigas bei viešąsias tarptautines organizacijas.

3 straipsnis

Pinigų plovimo nusikaltimai

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad šie tyčia padaryti veiksmai būtų baudžiami kaip nusikalstama veika:
- a) turto konversija arba perdavimas, žinant, kad šis turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos, siekiant nuslėpti arba užmaskuoti neteisėtą turto kilmę arba siekiant padėti kokiam nors asmeniui, kuris dalyvauja tokioje veikloje, išvengti teisių to asmens veiksmų pasekmių;
 - b) turto tikrojo pobūdžio, šaltinio, vietos, disponavimo, judėjimo, teisių ar nuosavybės teisių į turtą nuslėpimas arba užmaskavimas, žinant, kad toks turtas yra gautas iš nusikalstamos veiklos;
 - c) turto įsigijimas, turėjimas arba naudojimas, jo gavimo metu žinant, kad šis turtas gautas iš nusikalstamos veiklos.
2. Valstybės narės gali imtis reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už 1 dalyje nurodytus veiksmus būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką, jei juos padarę asmenys įtarė arba turėjo žinoti, kad turtas gautas iš nusikalstamos veiklos.

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/62/ES dėl euro ir kitų valiutų apsaugos nuo padirbinėjimo baudžiamosios teisės priemonėmis, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR (OL L 151, 2014 5 21, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę (OL L 328, 2008 12 6, p. 28).

⁽³⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/123/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo (OL L 280, 2009 10 27, p. 52).

⁽⁴⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/57/ES dėl baudžiamųjų sankcijų už manipuliavimą rinka (manipuliavimo rinka direktyva) (OL L 173, 2014 6 12, p. 179).

⁽⁵⁾ 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/40/ES dėl atakų prieš informacines sistemas, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2005/222/TVR (OL L 218, 2013 8 14, p. 8).

3. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad:
- anksčiau arba tuo pačiu metu priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl nusikalstamos veiklos, iš kurios buvo gautas turtas, nebūtų būtina sąlyga priimti apkaltinamąjį nuosprendį dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų nusikalstamų veikų;
 - apkaltinamąjį nuosprendį dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų nusikalstamų veikų būtų galima priimti, kai nustatyta, kad turtas buvo gautas iš nusikalstamos veiklos, nebūtinai nustatant visus su ta nusikalstama veikla susijusius faktinius elementus arba visas aplinkybes, įskaitant ją vykdžiusio asmens tapatybę;
 - 1 ir 2 dalyse nurodytos nusikalstamos veikos būtų susijusios ir su turtu, gautu iš kitos valstybės narės arba trečiosios valstybės teritorijoje vykdytų veiksmų, jeigu tuos veiksmus įvykdžius savo šalyje jie būtų laikomi nusikalstama veikla.
4. Šio straipsnio 3 dalies c punkto atveju valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad atitinkami veiksmai būtų laikomi nusikalstama veika pagal kitos valstybės narės arba trečiosios valstybės, kurioje tie veiksmai buvo atlikti, nacionalinę teisę, išskyrus atvejus, kai tie veiksmai laikomi nusikalstama veika pagal 2 straipsnio 1 dalies a–e ir h punktus ir kaip nustatyta taikytinoje Sąjungos teisėje.
5. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už 1 dalies a ir b punktuose nurodytus veiksmus yra baudžiama kaip už nusikalstamą veiką, jei juos padarė asmenys, kurie vykdė arba dalyvavo vykdant nusikalstamą veiklą, iš kurios buvo gautas turtas.

4 straipsnis

Pagalba ir bendrininkavimas, kurstymas ir kėsینimasis

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už pagalbą ir bendrininkavimą, kurstymą ir pasikėsinimą padaryti 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse nurodytą nusikalstamą veiką būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

5 straipsnis

Fiziniams asmenims taikomos sankcijos

- Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama, taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas baudžiamąsias sankcijas.
- Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios maksimali trukmė yra ne trumpesnė nei ketveri metai.
- Valstybės narės taip pat imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad fiziniams asmenims, atlikusiems 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, prireikus būtų taikomos papildomos sankcijos ar priemonės.

6 straipsnis

Sunkinančios aplinkybės

- Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad sunkinančiomis aplinkybėmis 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų atveju būtų laikomos šios aplinkybės:
 - nusikalstama veika padaryta nusikalstamos organizacijos, kaip apibrėžta Pamatiniame sprendime 2008/841/TVR, arba
 - nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra įpareigotasis subjektas, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 2 straipsnyje, ir padarė nusikalstamą veiką, vykdydamas profesinę veiklą.
- Valstybės narės gali nustatyti, kad sunkinančiomis aplinkybėmis 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų atveju būtų laikomos šios aplinkybės:
 - išplautas turtas yra didelės vertės arba
 - išplautas turtas yra gautas iš vienos iš 2 straipsnio 1 dalies a–e ir h punktuose nurodytų nusikalstamų veikų.

7 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

- Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už bet kurias 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytas nusikalstamas veikas, kurias jų naudai padarė asmuo, veikęs individualiai arba kaip juridinio asmens organo narys ir ėjęs vadovaujančias pareigas tame juridiniame asmenyje, remiantis tuo, kad jis atitinka vieną iš toliau nurodytų sąlygų:
 - atstovauja juridiniam asmeniui;

- b) yra įgaliotas priimti sprendimus juridinio asmens vardu arba
- c) yra įgaliotas vykdyti juridinio asmens kontrolę.

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn, kai dėl šio straipsnio 1 dalyje minėto asmens nepakankamos priežiūros arba kontrolės jam pavaldus asmuo galėjo sudaryti sąlygas padaryti bet kurią iš 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų to juridinio asmens naudai.

3. Juridinių asmenų atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis neužkerta kelio tam, kad fizinių asmenų, kurie yra bet kurių iš 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų vykdytojai, kurstytojai ar padėjėjai, atžvilgiu būtų vykdomas baudžiamasis procesas.

8 straipsnis

Juridiniams asmenims taikomos sankcijos

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad juridiniam asmeniui, patrauktam atsakomybėn pagal 7 straipsnį, būtų skiriamos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos sankcijos, įskaitant baudžiamąsias arba ne baudžiamąjo pobūdžio baudas, arba galimas kitas sankcijas, pavyzdžiui:

- a) teisės į valstybės teikiamas lengvatas arba pagalbą atėmimas;
- b) laikinas arba nuolatinis draudimas gauti viešąjį finansavimą, įskaitant dalyvauti konkursuose ir gauti dotacijas bei koncesijas;
- c) laikinas arba nuolatinis teisės verstis komercine veikla atėmimas;
- d) teisminės priežiūros skyrimas;
- e) teismo nutartis dėl likvidavimo;
- f) laikinas ar galutinis įmonių, kuriomis buvo pasinaudota, darant nusikalstamą veiką, uždarymas.

9 straipsnis

Konfiskavimas

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, siekdamos tinkamu būdu užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos pagal Direktyvą 2014/42/ES išaldytų arba konfiskuotų pajamas, gautas padarius bet kurią nusikalstamą veiką arba prisidėjus prie jos padarymo, ir nusikaltimų priemones, naudotas ar kurias ketinta naudoti, darant tokias veikas arba prisidedant prie jų darymo, kaip nurodyta šioje direktyvoje.

10 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, siekdama nustatyti savo jurisdikciją dėl 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų tais atvejais, kai:

- a) visa nusikalstama veika ar jos dalis yra padaryta jos teritorijoje;
- b) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra jos pilietis.

2. Valstybė narė praneša Komisijai, jeigu nusprendžia išplėsti savo jurisdikciją, įtraukiant nusikalstamas veikas, nurodytas 3 ir 4 straipsniuose, padarytas už jos teritorijos ribų, kai:

- a) nusikalstamą veiką padariusio asmens įprastinė gyvenamoji vieta yra jos teritorijoje;
- b) nusikalstama veika padaryta juridinio asmens, įsisteigusio jos teritorijoje, naudai.

3. Jeigu 3 ir 4 straipsniuose nurodyta nusikalstama veika priklauso daugiau negu vienos valstybės narės jurisdikcijai ir jeigu bet kuri susijusi valstybė narė gali pagrįstai vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, remdamasi tais pačiais faktais, atitinkamos valstybės narės bendradarbiauja, siekdamos nuspręsti, kuri iš jų vykdys nusikalstamą veiką padariusio asmens baudžiamąjį persekiojimą, kad baudžiamasis procesas centralizuotai vyktų vienoje valstybėje narėje.

Atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- a) valstybės narės, kurioje padaryta nusikalstama veika, teritoriją;
- b) nusikalstamą veiką padariusio asmens pilietybę arba gyvenamąją vietą;
- c) aukos ar aukų kilmės valstybę ir
- d) teritoriją, kurioje buvo aptiktas nusikalstamą veiką padaręs asmuo.

Prireikus, laikantis Pamatinio sprendimo 2009/948/TVR 12 straipsnio, byla perduodama Eurojustui.

11 straipsnis

Tyrimo priemonės

Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, siekdama užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse ir 4 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą atsakingi asmenys, padaliniai ar tarnybos galėtų naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, tomis, kurios naudojamos kovai su organizuotu nusikalstamumu ar kitais sunkiais nusikaltimais.

12 straipsnis

Tam tikrų Pamatinio sprendimo 2001/500/TVR nuostatų pakeitimas

Šia direktyva pakeičiami Pamatinio sprendimo 2001/500/TVR 1 straipsnio b punktas ir 2 straipsnis valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu, nedarant poveikio tų valstybių narių pareigoms, susijusioms su to pamatinio sprendimo perkėlimo į nacionalinę teisę data.

Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į Pamatinį sprendimą 2001/500/TVR, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

13 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 3 d. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 3 d., Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi būtinų priemonių, siekdamos laikytis šios direktyvos.

Komisija, ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 3 d., pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama šios direktyvos sukurta pridėtinė vertė, kovojant su pinigų plovimu, ir šios direktyvos poveikis pagrindinėms teisėms ir laisvėms. Remdamasi ta ataskaita, Komisija prireikus pateikia pasiūlymą iš dalies keisti šią direktyvą. Komisija atsižvelgia į valstybių narių pateiktą informaciją.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. EDTSTADLER